SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:505

av Jesper Skalberg Karlsson och Anna af Sillén (båda M)

Synliggörande av skatter på arbete

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att ge Skatteverket i uppdrag att stärka informationen om jobbskatteavdragets betydelse för den enskildes skatt och ekonomiska utbyte av arbete och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att ge Skatteverket i uppdrag att stärka informationen om arbetsgivaravgiftens storlek för löntagare och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

De svenska jobbskatteavdragen stärker de ekonomiska drivkrafterna att arbeta och bedöms bidra till varaktigt högre sysselsättning. Men de är inte en svensk uppfinning. Liknande skattereduktioner används i flera länder för att göra arbete mer lönsamt. Internationell forskning ger stöd för positiva effekter på arbetsutbudet, även om effekternas storlek beror på reformernas utformning och förhållandena i respektive land.

Mellan 2007 och 2014 infördes jobbskatteavdrag i fem steg. De syftade till att förbättra arbetsmarknadens funktionssätt genom att få fler människor i arbete och stötta ekonomin i den globala krisens spår. För hushållen innebar reformerna mer kvar av lönen och ett större ekonomiskt utbyte av att arbeta.

Den moderatledda regeringen har fortsatt att sänka skatten på arbete. Den 1 januari 2026 förstärktes det ordinarie jobbskatteavdraget med 17,36 miljarder kronor, främst för heltidsarbetande med låga och medelhöga inkomster. Enligt regeringens beräkningar innebär förstärkningen omkring 400 kronor lägre skatt i månaden för en person med genomsnittslön. När skatten sänks behöver det också bli tydligt för den enskilde hur reformerna påverkar den egna ekonomin.

Riksrevisionen föreslog redan 2009 att informationen om jobbskatteavdraget skulle förbättras. Granskningen visade att låg kännedom riskerade att begränsa reformens genomslag. Tydlig information om hur skatten förändras när man börjar arbeta eller

ökar sin arbetstid kan göra drivkrafterna lättare att förstå. Skatteverkets befintliga information och beräkningstjänster är en grund att bygga vidare på. Ett sådant uppdrag kan regeringen med fördel ge till Skatteverket. Detta bör ges regeringen till känna.

Den svenska arbetsgivaravgiften utgörs av en sjukförsäkringsavgift, föräldraförsäkringsavgift, ålderspensionsavgift, efterlevandepensionsavgift, arbetsmarknadsavgift, arbetsskadeavgift och allmän löneavgift. Av dessa är det den allmänna löneavgiften som utgör den största delen, med 12,62 procent av avgiftsunderlaget 2026. Denna avgift bidrar dock inte till de försäkringssystem som de andra avgifterna bidrar till och är i rättslig och ekonomisk mening i stället en skatt.

Oavsett åsikt om arbetsgivaravgiftens ändamål är det tydligt att arbetsgivaravgiften är en betydande utgift för svenska företag som anställer (normalt 31,42 procent utöver lönen) och att den inte är lika synlig för löntagaren som den preliminära inkomstskatten. När arbetsgivaravgiften inte redovisas tillsammans med lönen blir det svårare att få en samlad bild av skatter och avgifter på arbete. Det vore en bättre ordning om arbetsgivaravgiftens storlek blev tydlig för den anställda, så att både skatter och avgifter som hänför sig till anställningen blev synliga. Ökad transparens stärker människors insyn i skattesystemet och därmed demokratin.

Regeringen har tagit ett viktigt steg i denna riktning. Genom en förordning beslutad i juni 2025 ska myndigheter under regeringen sedan den 1 juli 2026 informera sina anställda om arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift. Informationen ska också visa summan av avgifterna och den ersättning för arbete som omfattas av skatteavdrag. Det är välkommet att staten går före som arbetsgivare. Nästa steg bör vara att göra motsvarande information tillgänglig för alla löntagare.

Att redovisa arbetsgivaravgift på slutskattebesked vore ett välkommet steg att pröva. Eftersom den allmänna löneavgiften är en skatt på lön bör den vara självklar att redovisa, och om en del av arbetsgivaravgiften redovisas bör även de andra delarna ingå. Skatteverket bör få bedöma hur uppgifterna kan redovisas korrekt och begripligt, vilka uppgifter som behövs och vilka kostnader detta medför.

Samtidigt bör möjligheten att utvidga skyldigheten att informera om arbetsgivaravgiften till fler arbetsgivare övervägas, exempelvis genom redovisning på lönespecifikationen. Erfarenheterna från de statliga myndigheterna bör tas till vara. Informationen behöver kunna lämnas på ett enkelt sätt, med hänsyn till arbetsgivarnas administrativa kostnader och olika lönesystems förutsättningar.

Möjligheterna att synliggöra så kallat dolda skatter, som den allmänna löneavgiften, och göra skattesystemet mer pedagogiskt för löntagare har därmed börjat omsättas i praktiken. Reformen för myndigheter under regeringen omfattar dock inte alla löntagare och ersätter inte behovet av en samlad och lättillgänglig information från Skatteverket. Därmed bör nästa steg bli att skyndsamt ge Skatteverket i uppdrag att stärka informationen om arbetsgivaravgiftens storlek för löntagare. Det skulle göra att fler förstår hur arbete beskattas och kan följa hur skatter och avgifter förändras. Detta bör ges regeringen till känna.

Jesper Skalberg Karlsson (M) *Anna af Sillén (M)*